

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiarvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

693. An Vicarius habens ab Episcopo facultatem conferendi beneficia,
poßit ipsi Episcopo conferre beneficium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

constitutus, de concess. preb. & specialiter Rebuff. tit. de vic. Episcop. n. 15. ubi quod Episcopus non possit Vicario committens collationem, sive respectu certi beneficii, sive respectu certa persona. v.g. dicendo. Tertio conferat beneficium in hac Ecclesia vacaturum, sive per mortem, sive per resignationem. Tum quia talibus commissionibus praebetur occasio modis illicitis aperiendi viam beneficii vacaturis, estque periculum, ne mortis machinatione, aut refugiantur circumventione vacatio beneficii procuretur: cum quia per hujusmodi commissiones determinatas inducuntur beneficiorum reservationes, vel exspectativa, qua odiosa sunt, & Episcopis non concessa, juxta gl. in c. cum dilectus. v. quempiam. de jure. & Trid. fess. 24. c. 19. Laym. loc. cit. potest nihilominus committere potestate conferendi beneficia restringita ad certum locum dioecesis, modò ibi sint plura. Laym. loc. cit. ex Sbrot. l. 1. q. 53. n. 5. Item, dum debitum aliqui est beneficium in Ecclesia quadam, quia v.g. Canoniam sine præbatione consecutus fuit, potest mandare Vicario, ut proximè vacaturum eidem conferat; quod enim de jure faciendum est, ut fiat, mandari seu committi potest. Pirh. n. 51. Laym. loc. cit. n. 6. citans seipsum Th. mor. l. 4. tr. 2. c. 10. n. 2. Item potest committere ei facultatem recipiendi resignationem determinati beneficii, eaque admis- sâ eidem committere facultatem conferendi, quia sic non committit collationem beneficii vacaturi, sed vacantis. Laym. loc. cit. Pirh. de off. vic. n. 51. quamvis de cetero simul ac conjunctim potestate certi beneficii resignationem recipiendi, & illud conferendi committere illi non possit, ut Sbrotius l. 1. q. 52. n. 25. & plerique alii, Laym. loc. cit. n. 4. Pirh. loc. c.

Questio 692. An Vicarius concessam sibi facultatem conferendi beneficia exercere possit, & conferre constitutus extra diœcesin, ut id posse Episcopum, dictum est supra?

Respondeo affirmativè. Castrop. loc. cit. n. 16. cit. tane Azor. cit. c. 44. q. 9. Barb. n. 64. Gonz. gl. 62. n. 3. Garcias. cit. c. 8. n. 126. citans Covar. l. 3. var. c. 20. n. 28. Menoch. de arb. l. 1. q. 43. n. 19. Paris. de resign. l. 7. q. 24. n. 32. Sanch. de matrim. l. 3. d. 34. n. 2. Lamb. p. 2. l. 2. q. 2. a. 6. n. 3. Cora. de benef. c. 8. n. 3. &c. contra Bald. in l. 2. ff. de off. procons. n. 1. Barbat. in c. novit. de off. leg. German. de induit. Card. S. tibi quidam. n. 87. licet is dicat contrarium esse æquum. Non enim magis præjudicium, aut injuria irrogatur Episcopo per exercitam in ejus diœcesi hanc jurisdictionem voluntariam ab Episcopo extraneo, quam ab hujus Vicario; cum absque strepitu, & figura judicii exerceatur, esto jurisdictione Vicarii in hoc, nimur quidam conferenda beneficia sit delegata & non ordinaria, sicut est Episcopi (ut Garc. n. 129. contra Cora. Boërium, Sbrotium) nam etiam delegata jurisdictione voluntaria seu concessa ab inferiore à Principe rectè exercetur extra territorium ob rationem datum. Garc. cit. n. 129. ex Sanch. supra. Neque his obstat. cit. l. 2. de off. procons. in qua se fundant adversarii; nam (quod solum dicunt in cit. lege) licet legatus proconsul si a puncto, quo proconsul urbem egressus fuit, non habeat jurisdictionem, neque intra, neque extra provinciam; quia hanc dare non potest proconsul legato suo, quo usque provinciam fuit ingressus, per hoc tamen non negatur, quod proconsule ingresso in provinciam, legatus ejus, sicut & ipse proconsul, non possit exercere jurisdictionem voluntariam extra diœcesin. Garc. n. 130.

P. Leuren. Fori Benef. Tom. II.

Castrop. loc. cit. n. 5. Porro quod dictum hoc in punto de collatione rigorose tali facienda à Vicario, idem dicendum de institutione rigorosè tali facienda à Vicario, idem dicendum de institutione & confirmatione; licet enim necessarum sit prius à Vicario cognosci aptitudinem presentati & electi, potest tamen hac cognitione elle extrajudicialis, & sic una cum institutione ab eo fieri extra diœcesim. Garcias n. 138. juncto n. 142. Castrop. loc. cit. n. 17.

Questio 693. An Vicarius habens ab Episcopo facultatem conferendi beneficia, possit ipsi illi Episcopo suo, dum is alias habilis est, conferre beneficium?

Respondeo negativè; quia inter dantem & accipientem debet esse distinctio; jam vero Episcopus, ejusque vicarius unum tribunal, unamque personam & corpus constituunt, ut & id ex eo patet, quod à Vicario conferente beneficium inhabili non fiat devolutio ad Episcopum, juxta c. 2. de consuetud. in 6. & c. Romana. de appellat. in 6. Castrop. loc. cit. n. 19. citans Azor. cit. c. 44. q. 13. Garc. loc. cit. n. 143. citans Rebuff. in pr. rit. de forma vicariatus. n. 82. Cora. p. 2. c. 8. n. 6. Quintadv. l. 1. Ecl. c. 5. n. 7. Sbrotium l. 2. q. 91. n. 92. ait tamen Garc. n. 144. hoc videri intelligendum, quando vicarius conferret ut ordinarius; quia nimur simul cum jurisdictione generali, & ordinaria potestate data ei esset potestas conferendi; supponit siquidem, & fuisse tradit Garc. à n. 41. quod, dum illa, quæ speciale mandatum requirunt, committuntur simul cum designatione Vicariatus, seu jurisdictione generali & ordinaria potestate (aut etiam dum ea separatis, & postea committuntur ab Episcopo, non solum faciente mentionem Vicariatus, salutando illum & compellando Vicarium suum, ut Jo-And. sed dicendo; quod commissionem alias datum extendat, ut Garc. n. 44.) tunc Vicarium in omnibus esse ordinarium juxta c. translat. de constitut. unde fiat, ut nunquam appelletur à Vicario generali ad Episcopum, etiam in requirentibus speciale mandatum; quia solent simul cum potestate ordinaria committi; citatque pro hac doctrina Sanch. de matrim. l. 3. d. 29. n. 8. Felin. in l. in corrigend. de off. ordinari. n. 1. Sbrotium. l. 1. q. 67. n. 3. Jo-And. &c. crescent. Ac proinde, ait Garc. n. 144. secus esse, seu Vicarium posse Episcopo conferre beneficium, si conferat ut delegatus. Cujus tamen contrarium tenet Castrop. cit. n. 19. ed quod dum hæc delegata potestas ab Episcopo proveniat, si Episcopus vi illius posset beneficium acquirere, ipse sibi censeretur beneficium providere, quod alienum est ab usu Ecclesiæ; cum provisio beneficij à beneficiario ortum habere non possit, ne detur locus ambitioni.

Questio 694. An Substitutus à Vicario, possit Vicario conferre beneficium?

Respondeo primò, supponendo primò, tametsi Vicarius alium Vicarium designare nequeat, ne procedatur sine termino, juxta c. clericos. de off. Vic. posse tamen ad breve tempus ex causa justa, v.g. infirmitatis, absentie, alteriusve impedimenti vices suas in totum alteri committere, jure, & consuetudine sic disponente, & hos Vicarios substitutos ex eodem tribunal cum substituente judicare, & eodem modo esse judices ordinarios. Castrop. n. 18. citans gl. in clem. I. de regular. v. locum aliorum. Marantan. de ord. judiciorum p. 4. dist. 5. n. 22. Molin. tr. 5. de

C. 3. juf.